

Chúa Nhật Tuần I - Mùa Chay

Bài đọc 1 St 2,7-9; 3,1-7

Bài trích sách Sáng thế.

² ⁷ Đức Chúa là Thiên Chúa lấy bụi từ đất nặn ra con người, thổi sinh khí vào lỗ mũi, và con người trở nên một sinh vật. ⁸ Rồi Đức Chúa là Thiên Chúa trồng một vườn cây ở Ê-đen, về phía đông, và đặt vào đó con người do chính mình nặn ra.

⁹ Đức Chúa là Thiên Chúa khiến từ đất mọc lên đủ mọi thứ cây trông thì đẹp, ăn thì ngon, với cây trường sinh ở giữa vườn, và cây cho biết điều thiện điều ác.

³ ¹ Rắn là loài xảo quyệt nhất trong mọi giống vật ngoài đồng, mà Đức Chúa là Thiên Chúa đã làm ra. Nó nói với người đàn bà : “Có thật Thiên Chúa bảo : ‘Các ngươi không được ăn hết mọi trái cây trong vườn không ?’” ² Người đàn bà nói với con rắn : “Trái các cây trong vườn, thì chúng tôi được ăn. ³ Còn trái trên cây ở giữa vườn, Thiên Chúa đã bảo : ‘Các ngươi không được ăn, không được động tới, kéo phải chết.’” ⁴ Rắn nói với người đàn bà : “Chẳng chết chóc gì đâu ! ⁵ Nhưng Thiên Chúa biết ngày nào ông bà ăn trái cây đó, mắt ông bà sẽ mở ra, và ông bà sẽ nên như những vị thần biết điều thiện điều ác.” ⁶ Người đàn bà thấy trái cây đó ăn thì ngon, trông thì đẹp mắt, và đáng quý vì làm cho mình được tinh khôn. Bà liền hái trái cây mà ăn, rồi đưa cho cả chồng đang ở đó với mình ; ông cũng ăn. ⁷ Bấy giờ mắt hai người mở ra, và họ thấy mình trần truồng : họ mới kết lá vả làm khó che thân.

Đó là Lời Chúa

Đáp ca Tv 50,3-4.5-6a.12-13.14 và 17 (Đ. x. c.3a)

Đ. *Lạy Chúa, xin rủ lòng xót thương, vì chúng con đắc tội với Ngài.*

³Lạy Thiên Chúa, xin lấy lòng nhân hậu xót thương con, mở lượng hải hà xoá tội con đã phạm.⁴Xin rửa con sạch hết lỗi lầm tội lỗi con, xin Ngài thanh tẩy.

Đ. *Lạy Chúa, xin rủ lòng xót thương, vì chúng con đắc tội với Ngài.*

⁵Vâng, con biết tội mình đã phạm, lỗi lầm cứ ám ảnh ngày đêm.^{6a}Con đắc tội với Chúa, với một mình Chúa, dám làm điều dữ trái mắt Ngài.

Đ. *Lạy Chúa, xin rủ lòng xót thương, vì chúng con đắc tội với Ngài.*

¹²Lạy Chúa Trời, xin tạo cho con một tấm lòng trong trắng, đổi mới tinh thần cho con nên chung thủy. ¹³Xin đừng nổi giận con không cho gần Nhan Thánh, đừng cất khỏi lòng con thần khí thánh của Ngài.

Đ. Lạy Chúa, xin dủ lòng xót thương, vì chúng con đắc tội với Ngài.

¹⁴Xin ban lại cho con niềm vui vì được Ngài cứu độ, và lấy tinh thần quảng đại đỡ nâng con ; ¹⁷Lạy Chúa Trời, xin mở miệng con, cho con cất tiếng ngợi khen Ngài.

Đ. Lạy Chúa, xin dủ lòng xót thương, vì chúng con đắc tội với Ngài.

Bài đọc 2 Rm 5,12-19

Bài trích thư của thánh Phao-lô tông đồ gửi tín hữu Rô-ma.

¹² Thưa anh em, vì một người duy nhất, mà tội lỗi đã xâm nhập trần gian, và tội lỗi gây nên sự chết ; như thế, sự chết đã lan tràn tới mọi người, bởi vì mọi người đã phạm tội. ¹³ Trước khi có Lê Luật, đã có tội lỗi ở trần gian. Nhưng nếu không có Luật, thì tội không bị kể là tội. ¹⁴ Thế mà, từ thời A-đam đến thời Mô-sê, sự chết đã thống trị cả những người đã không phạm tội bất tuân lệnh Thiên Chúa như A-đam đã phạm. A-đam là hình ảnh Đấng sẽ tới.

¹⁵ Nhưng sự sa ngã của A-đam không thể nào sánh được với ân huệ của Thiên Chúa. Thật vậy, nếu vì một người duy nhất đã sa ngã, mà muôn người phải chết, thì ân sủng của Thiên Chúa ban nhờ một người duy nhất là Đức Giê-su Ki-tô, còn dồi dào hơn biết mấy cho muôn người. ¹⁶ Ôn Thiên Chúa ban cũng khác với hậu quả do một người phạm tội đã gây ra. Quả thế, vì một người duy nhất phạm tội, con người đã bị xét xử để phải mang án, còn sau nhiều lần sa ngã, thì lại được Thiên Chúa ban ơn cho trở nên công chính. ¹⁷ Nếu chỉ vì một người, một người duy nhất sa ngã, mà sự chết đã thống trị, thì điều Thiên Chúa làm qua một người duy nhất là Đức Giê-su Ki-tô, lại còn lớn lao hơn biết mấy. Quả vậy, những ai được Thiên Chúa ban ân sủng dồi dào và cho trở nên công chính, thì sẽ được sống và được thống trị.

¹⁸ Tóm lại, cũng như vì một người duy nhất đã sa ngã mà mọi người bị Thiên Chúa kết án, thì nhờ một người duy nhất đã thực hiện lễ công chính, mọi người cũng được Thiên Chúa làm cho nên công chính, nghĩa là được sống. ¹⁹ Thật vậy, cũng như vì một người duy nhất đã không vâng lời Thiên Chúa, mà muôn người thành tội nhân, thì nhờ một người duy nhất đã vâng lời Thiên Chúa, muôn người cũng sẽ thành người công chính.

Đó là Lời Chúa

✠Tin Mừng Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Mát-thêu.

¹ Sau khi chịu phép rửa, Đức Giê-su được Thần Khí dẫn vào hoang địa, để chịu quỷ cám dỗ. ² Người ăn chay ròng rã bốn mươi đêm ngày, và sau đó, Người thấy đói. ³ Bấy giờ tên cám dỗ đến gần Người và nói : “Nếu ông là Con Thiên Chúa, thì truyền cho những hòn đá này hoá bánh đi !” ⁴ Nhưng Người đáp : “Đã có lời chép rằng : Người ta sống không chỉ nhờ cơm bánh, nhưng còn nhờ mọi lời miệng Thiên Chúa phán ra.”

⁵ Sau đó, quỷ đem Người đến thành thánh, và đặt Người trên nóc đền thờ, ⁶ rồi nói với Người : “Nếu ông là Con Thiên Chúa, thì gieo mình xuống đi ! Vì đã có lời chép rằng : Thiên Chúa sẽ truyền cho thiên sứ lo cho bạn, và thiên sứ sẽ tay đỡ tay nâng, cho bạn khỏi vấp chân vào đá.”

⁷ Đức Giê-su đáp : “Nhưng cũng đã có lời chép rằng : Ngươi chớ thử thách Đức Chúa là Thiên Chúa của ngươi.”

⁸ Quỷ lại đem Người lên một ngọn núi rất cao, và chỉ cho Người thấy tất cả các nước thế gian, và vinh hoa lợi lộc của các nước ấy, ⁹ và bảo rằng : “Tôi sẽ cho ông tất cả những thứ đó, nếu ông sấp mình bái lạy tôi.” ¹⁰ Đức Giê-su liền nói : “Xa-tan kia, xéo đi ! Vì đã có lời chép rằng : Ngươi phải bái lạy Đức Chúa là Thiên Chúa của ngươi, và phải thờ phượng một mình Người mà thôi.”

¹¹ Thế rồi quỷ bỏ Người mà đi, và có các sứ thần tiến đến hầu hạ Người.

Reading 1 [GN 2:7-9; 3:1-7](#)

The LORD God formed man out of the clay of the ground
and blew into his nostrils the breath of life,
and so man became a living being.

Then the LORD God planted a garden in Eden, in the east,
and placed there the man whom he had formed.
Out of the ground the LORD God made various trees grow
that were delightful to look at and good for food,
with the tree of life in the middle of the garden
and the tree of the knowledge of good and evil.

Now the serpent was the most cunning of all the animals
that the LORD God had made.
The serpent asked the woman,
“Did God really tell you not to eat

from any of the trees in the garden?”

The woman answered the serpent:

“We may eat of the fruit of the trees in the garden;

it is only about the fruit of the tree

in the middle of the garden that God said,

‘You shall not eat it or even touch it, lest you die.’”

But the serpent said to the woman:

“You certainly will not die!

No, God knows well that the moment you eat of it

your eyes will be opened and you will be like gods

who know what is good and what is evil.”

The woman saw that the tree was good for food,

pleasing to the eyes, and desirable for gaining wisdom.

So she took some of its fruit and ate it;

and she also gave some to her husband, who was with her,

and he ate it.

Then the eyes of both of them were opened,

and they realized that they were naked;

so they sewed fig leaves together

and made loincloths for themselves.

Reading 2

ROM 5:12-19 OR 5:12, 17-19

Brothers and sisters:

Through one man sin entered the world,

and through sin, death,

and thus death came to all men, inasmuch as all sinned—

for up to the time of the law, sin was in the world,

though sin is not accounted when there is no law.

But death reigned from Adam to Moses,

even over those who did not sin

after the pattern of the trespass of Adam,

who is the type of the one who was to come.

But the gift is not like the transgression.

For if by the transgression of the one, the many died,

how much more did the grace of God

and the gracious gift of the one man Jesus Christ

overflow for the many.

And the gift is not like the result of the one who sinned.

For after one sin there was the judgment that brought condemnation;
but the gift, after many transgressions, brought acquittal.
For if, by the transgression of the one,
death came to reign through that one,
how much more will those who receive the abundance of grace
and of the gift of justification
come to reign in life through the one Jesus Christ.
In conclusion, just as through one transgression
condemnation came upon all,
so, through one righteous act,
acquittal and life came to all.
For just as through the disobedience of the one man
the many were made sinners,
so, through the obedience of the one,
the many will be made righteous.

Gospel **MT 4:1-11**

At that time Jesus was led by the Spirit into the desert
to be tempted by the devil.
He fasted for forty days and forty nights,
and afterwards he was hungry.
The tempter approached and said to him,
“If you are the Son of God,
command that these stones become loaves of bread.”
He said in reply,
“It is written:
*One does not live on bread alone,
but on every word that comes forth
from the mouth of God.*”

Then the devil took him to the holy city,
and made him stand on the parapet of the temple,
and said to him, “If you are the Son of God, throw yourself down.
For it is written:
*He will command his angels concerning you
and with their hands they will support you,
lest you dash your foot against a stone.*”
Jesus answered him,

“Again it is written,

You shall not put the Lord, your God, to the test.”

Then the devil took him up to a very high mountain,
and showed him all the kingdoms of the world in their magnificence,
and he said to him, "All these I shall give to you,
if you will prostrate yourself and worship me.”

At this, Jesus said to him,

“Get away, Satan!

It is written:

*The Lord, your God, shall you worship
and him alone shall you serve.”*

Then the devil left him and, behold,
angels came and ministered to him.